

	<p>TRIBUNAL DE PRIMERA INSTANCIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS Soud prvního stupně Evropských společenství DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS GERICHT ERSTER INSTANZ DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ COURT OF FIRST INSTANCE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES TRIBUNAL DE PREMIÈRE INSTANCE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES CÚIRT CHÉADCHÉIMENNA GCOMHPHOBAL EORPACH TRIBUNALE DI PRIMO GRADO DELLE COMUNITÀ EUROPEE EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA</p>	<p>EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága IL-QORT TAL-PRIMI INSTANZA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ GERECHT VAN EERSTE AANLEG VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN SĄD PIERWSZEJ INSTANCIJ WSPÓLNOT EUROPEJSKICH TRIBUNAL DE PRIMEIRA INSTÂNCIA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS SÚD PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV SODIŠČE PRVE STOPNJE EVROPSKIH SKUPNOSTI EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS FÖRSTAINSTANSRÄTT</p>
--	--	--

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

97/06. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2006. december 12.

Az Elsőfokú Bíróság T-228/02. sz. ügyben hozott ítélete

Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran kontra az Európai Unió Tanácsa

**AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG MEGSEMISÍTI A TANÁCS HATÁROZATÁT,
AMELY A TERRORIZMUS LEKÜZDÉSE ÉRDEKÉBEN AZ ORGANISATION DES
MODJAHEDINES DU PEUPLE D'IRAN PÉNZESZKÖZEINEK
BEFAGYASZTÁSÁT RENDELI EL**

A megtámadott határozat sérti a védelemhez való jogot, az indokolási kötelezettséget és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot.

2001. szeptember 28-án az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa határozatot hozott, amelyben az ENSZ valamennyi tagállamát felszólította, hogy minden eszközzel lépjenek fel a terrorizmussal és finanszírozásával szemben, többek között azon személyek és szervezetek pénzeszközeinek befagyasztásával, akik terrorcselekményeket követnek el vagy kísérelnek meg elkövetni. E határozat azonban nem azonosítja a szóban forgó személyeket és szervezeteket, hanem azt a tagállamok mérlegelésére bízta.

E határozat a Közösségben többek között a 2001. december 27-én elfogadott tanácsi közös állásponttal¹ és rendelettel² került végrehajtásra, amelyek elrendelik a létrehozott és a tanácsi határozatokkal rendszeresen naprakésszé tett listán szereplő személyek és szervezetek pénzeszközeinek a befagyasztását. A listára való felvételnek az ügyiratok olyan pontos információi, illetve anyagai alapján kell történnie, amelyek arra utalnak, hogy az illetékes hatóság, elvileg bíróság, határozatot hozott az érintett személyekkel és szervezetekkel szemben, függetlenül attól, hogy a határozat komoly és hitelt érdemlő bizonyítékok vagy jelek alapján terrorcselekmény, vagy ilyen cselekmény elkövetésének kísérlete, abban való

¹ A terrorizmus leküzdésére vonatkozó különös intézkedések alkalmazásáról szóló, 2001. december 27-i 2001/931/KKBP tanácsi közös álláspont (HL L 344., 93. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 217. o.).

² A terrorizmus leküzdése érdekében egyes személyekkel és szervezetekkel szemben hozott különleges korlátozó intézkedésekről szóló, 2001. december 27-i 2580/2001/EK tanácsi rendelet (HL L 344., 70. o.; magyar nyelvű különkiadás 18. fejezet, 1. kötet, 207. o.).

részvétel vagy annak elősegítése miatt nyomozás vagy büntetőeljárás megindítására, illetve ilyen bűncselekmények miatt kiszabott ítéletekre vonatkozik-e. A listán szereplő személyek és szervezetek nevét rendszeresen, legalább hat hónaponként felül kell vizsgálni az arról való meggyőződés érdekében, hogy továbbra is indokolt-e a listán való fenntartásuk.

Az 1965-ben alapított Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran (Iráni Népi Mudszaheddin Szervezet, OMPI) az iráni sah, majd a mollák rendszerének egy demokratikus rendszerrel való felváltását tűzte ki célul. Korábban fegyveres szárnnyal is rendelkezett, amely Iránban működött. Állítása szerint azonban 2001 júniusától kezdve kifejezetten felhagyott minden katonai tevékenységgel.

A 2002. május 2-i közös állásponttal és határozattal a Tanács naprakésszé tette azon személyek és szervezetek listáját, akiknek, illetve amelyeknek a pénzeszközeit a terrorizmus leküzdése érdekében be kell fagyasztani, beleértve többek között az OMPI-t is. Azóta a Tanács több közös álláspontot és határozatot hozott a szóban forgó lista naprakésszé tételére. Az OMPI-t továbbra is fenntartották a listán.

Az OMPI keresetet nyújtott be az Elsőfokú Bírósághoz e közös álláspontok és határozatok megsemmisítése iránt, annyiban, amennyiben e jogi aktusok a felperesre vonatkoznak.

Az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy bizonyos alapvető jogok és garanciák, különösen a védelemhez való jog, az indokolási kötelezettség és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, elvileg teljesen alkalmazhatók a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó közösségi határozatnak a 2580/2001 rendelet alapján történő elfogadásával összefüggésben.

E tekintetben az Elsőfokú Bíróság **különbséget tesz a jelen ügy** és az Oszáma bin Ládennel, az al-Kaida hálózattal és a Tálibánnal összeköttetésben álló személyek és szervezetek pénzeszközeinek befagyasztására vonatkozó ügyek között, amelyek a 2005. szeptember 21-i **Yusuf- és Kadi-ítélet**³, illetve a 2006. július 12-i Ayadi- és Hassan-ítélet⁴ tárgyát képezték. Ezen ügyekben ugyanis a Tanács és a Bizottság arra szorítottak, hogy a közösségi jogrendszerbe átültessék a Biztonsági Tanács és a Szankcióbizottsága határozatait, amelyek név szerint azonosították az érintett személyeket, anélkül, hogy a közösségi intézmények mérlegelési jogkörrel rendelkeznének ezen intézkedések célszerűségét és megalapozottságát illetően. A jelen ügyben szóban forgó rendszerben viszont azon személyek és szervezetek konkrét azonosítását, akiknek illetve amelyeknek a pénzeszközeit be kell fagyasztani, a Biztonsági Tanács az ENSZ tagjainak mérlegelésére bízta. Ezen azonosítás tehát a Közösség diskrecionális mérlegelésével járó saját hatáskör gyakorlásának körébe tartozik. Ilyen körülmények között a közösségi jogrend által biztosított alapvető jogok és garanciák tiszteletben tartása elvileg teljesen kötelező a Tanácsra.

Az Elsőfokú Bíróság ezután meghatározza e jogok és garanciák terjedelmét, valamint azoknak a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó intézkedések meghozatalával összefüggésben lehetséges korlátozását.

³ Lásd a 2005. szeptember 21-i 79/05. sz. sajtóközleményt.

⁴ Lásd a 2006. július 12-i 57/06. sz. sajtóközleményt.

Az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a **védelemhez való jog tiszteletben tartásának általános elve** nem követeli meg, hogy az érdekelteket a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat elfogadásakor meghallgassa a Tanács, mivel annak meglepetésszerű hatással kell bírnia. Ezen elv ellenben **megköveteli** – feltéve, hogy a Közösség vagy a tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő kényszerítő megfontolásokkal nem ellentétes –, hogy **közöljék az érdekeltekkel** az ügyiratok **olyan pontos információit**, illetve anyagait, amelyek arra utalnak, hogy valamely tagállam illetékes hatósága határozatot hozott velük szemben, amennyire lehetséges az ilyen határozat elfogadásával vagy egyidejűleg, vagy amint lehet azt követően. Ugyanígy fenntartásokkal lehetővé kell tenni az érdekelteknek, hogy érdemben kifejtsek az észrevételeiket a pénzeszközök befagyasztásának fenntartására vonatkozó minden későbbi határozatot megelőzően.

Továbbá, feltéve, hogy a Közösség vagy a tagállamai biztonságát vagy a nemzetközi kapcsolataik irányítását érintő kényszerítő megfontolásokkal nem ellentétes, a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti vagy későbbi **határozat indokolásának külön és konkrétan vonatkoznia kell legalább az ügyiratok azon pontos információira, illetve anyagaira, amelyek arra utalnak, hogy valamely tagállam illetékes hatósága határozatot hozott az érdekeltekkel szemben. Az indokolásnak meg kell jelölnie azon okokat is, amelyek miatt a Tanács a diszkrecionális jogköre gyakorlása során úgy véli, hogy az érdekeltekkel szemben ilyen intézkedést kell hozni.**

Végül a hatékony bírói jogvédelemhez való jogot biztosítja az érdekeltek azon joga, hogy eljárást indíthatnak az Elsőfokú Bíróság előtt minden, a pénzeszközök befagyasztására vagy annak fenntartására vonatkozó határozattal szemben. Mivel azonban a Tanács e téren széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, az Elsőfokú Bíróság által az ilyen határozatok jogszerűsége felett gyakorolt felülvizsgálatnak az eljárási és indokolási szabályok betartásának, a tények tényleges hitelességének, valamint a tények értékelésében rejlő nyilvánvaló hiba és hatáskörrel való visszaélés hiányának ellenőrzésére kell korlátozódnia.

Ezen elveket a jelen esetre alkalmazva az Elsőfokú Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy a **releváns szabályozás egyáltalán nem ír elő kifejezetten a terhelő bizonyítékok közzétételére és az érdekeltek meghallgatására vonatkozó eljárást**, kerüljön arra sor akár a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat elfogadását megelőzően vagy azzal egyidejűleg, vagy a pénzeszközök befagyasztásának fenntartására vonatkozó későbbi határozatok elfogadásával összefüggésben a vitatott listáról való levétel érdekében.

Az Elsőfokú Bíróság továbbá megállapítja, hogy a kereset benyújtását megelőzően semmikor nem közölték az OMPI-val a terhelő bizonyítékokat. Sem a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó eredeti határozat, sem a befagyasztás fenntartására vonatkozó későbbi határozatok még csak meg sem említik azon pontos információkat, illetve az ügyirat anyagait, amelyek arra utalnak, hogy valamely illetékes nemzeti hatóság a vitatott listára való felvételét igazoló határozatot hozott.

Az Elsőfokú Bíróság ebből arra következtet, hogy a szóban forgó határozatok nincsenek megfelelően indokolva sem.

Az OMPI nemcsak hogy a Tanácsnál nem juttathatta érdemben érvényre az álláspontját, hanem ilyen információk hiányában és a határozatok indokolásának hiányára tekintettel arra sem volt lehetősége, hogy a keresetét érvényesítse az Elsőfokú Bíróság előtt.

Továbbá sem az ügyiratnak az Elsőfokú Bíróság előtt bemutatott anyagai, sem a Tanácsnak és az Egyesült Királyságnak az Elsőfokú Bíróság által a tárgyaláson feltett kérdésekre adott válaszai nem teszik lehetővé a bírósági felülvizsgálat gyakorlását, hiszen az Elsőfokú Bíróság még azt sem tudja bizonyossággal meghatározni, melyik az a nemzeti határozat, amelyiken a megtámadott határozat alapul.

Végeredményben az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy az OMPI pénzeszközeinek befagyasztását elrendelő határozat nincs indokolva, hogy e határozatot olyan eljárás keretében hozták meg, melynek során nem tartották tiszteletben az érdekelt védelemhez való jogát, és hogy az Elsőfokú Bíróság nem folytathat felülvizsgálatot annak jogszerűsége felett. Következésképpen a határozatot az OMPI-re vonatkozó részében meg kell semmisíteni.

FONTOS: Az Elsőfokú Bíróság határozata ellen annak közlésétől számított két hónapon belül kizárólag jogkérdésekre vonatkozó fellebbezés nyújtható be az Európai Közösségek Bíróságához.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti az Elsőfokú Bíróságot.

Elérhető nyelvek: ES, CS, DE, EN, FR, HU, PL, SK, SL

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=HU&Submit=rechercher&numaff=T-228/02>

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028